

Camilla Mickwitz
EMILIA





Kuvittaja Camilla Mickwitz

(1937–1989)

Camilla Mickwitz oli 1970- ja 1980-luvulla tärkeä vaikuttajahahmo suomalaisen lastenkulttuurin tekijöiden joukossa niin kuvataiteen, kirjallisuuden kuin elokuvankin alalla. Mickwitzin kuvakirjat ja animaatioelokuvat saavuttivat suuren suosion kotimaassa ja menestyivät myös ulkomailla.

Lastenkirjainstituutti sai syksyllä 1989 haltuunsa merkittävän kokoelman, kun Camilla Mickwitzin omaiset lahjoittivat instituutille taiteilijan kellariateljeen jäämistön. Se käsitti muun muassa yli tuhat kappaletta kirjojen, lehtien ja erilaisten painotuotteiden kuvaoriginaaleja.

Camilla, tyttönimeltään Zilliacus, syntyi vuonna 1937. Hänen lapsuusvuotensa olivat epävakaita sodan vuosia. Camillan vanhemmat erosivat, ja hän oleskeli sukulaisten ja tuttavien luona. Tyttö vietti vuoden sotalapsena Ruotsissa. Camilla oli ujo ja kiltti lapsi. Piirtämisestä tuli jo lapsena hänen tapansa työstää vaikeita kokemuksia.

Camilla Mickwitz opiskeli graafikoksi Taideteollisessa korkeakoulussa. Hän toimi valmistuttuaan mainosalalla, mutta ei viihtynyt, koska tunsu itsensä lapseksi aikuisten maailmassa. Vuonna 1967 Mickwitz aloitti työskentelyn freelancerina ruotsinkielisten lastenohjelmien toimituksessa. Seuraavana vuonna esitettiin televisiossa kuvasatu *Maggans morgonpromenad*, joka perustui Mickwitzin kuviin.

Mickwitzin tarinat saivat alkunsa oman perheen arkielämästä. Camilla avioitui Erik Mickwitzin kanssa vuonna 1960 ja sai kolme lasta.

Hänen toimintansa ajoittui suureksi osaksi realistisen lastenkulttuurin valtavuosiin, jolloin koettiin tärkeäksi lapsen lähipiirin tuttujen asioiden kuvaaminen. Lasten ja aikuisten väliset suhteet kiinnostivat Mickwitziä. Jasonin, Emilian, Mimosan ja monien muiden piirroshahmojen välityksellä Mickwitz kertoi yksinhuoltajaperheen arjesta, sukupuolten tasa-arvosta, sukupolvien välisistä ristiriidoista, luonnon suojelemisesta, vastuusta ja vapaudesta. Hän pyrki kertomaan tarinaa mahdollisimman pitkälle kuvilla ja hioi tekstin jokaista lausetta.

Camilla Mickwitz kuvasi värikkäällä ja omintakeisella tyyllillään lasten arkea ja mielikuvitusmaailmoja. Hänelle ominaista on tapahtumien runsaus, henkilöiden ilmeikkyyden selkeät muodot. Mickwitzin piirrosjälki on yhä lapsille tuttu etenkin Pikku Kakkosen tunnuksesta.



Emilia

Emilia seikkailee viidessä kuvakirjassa: *Emilia ja kolme pikkuista tättiä* (1979), *Emilia ja kuningas Oskari* (1980), *Emilia ja onni* (1980), *Emilia ja Oskarin nukke* (1980) sekä *Emilia ja kaksoiset* (1981).

Emilian tarinat ilmestyivät ensin animaatioina vuosina 1976–1979. Vain ensimmäisestä animaatiosta, *Emilia ja omenapuumetsä*, ei julkaistu kuvakirjaa. Mickwitzin ensimmäiseen kuvakirjasarjaan Jasoniin verrattuna Emilia-kirjojen kirjoissa käytetyt värit ja muodot ovat rikastuneet. Kirjojen kuvitustekniikkana on akvarelli. Kuvien kulku on rauhallista ja viisi kirjaa muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden.

Emilia istuu isänsä Oskarin kanssa nojatuolissa. He kertovat vuorotellen tarinaa. Emilian ja Oskarin tarinat tarinan sisällä kertovat ihmisistä, joille erilaiset asiat ovat tärkeitä. Tarinoiden myötä oivalletaan jotain olennaista ihmisten välisistä suhteista ja elämästä.

Näyttelyn teokset

Emilia ja kolme pikkuista tättiä (Weilin + Göös 1979)

Kolme pikkuista tättiä pohtivat mikä on tärkeää. He päätyvät siihen, että lapset ovat tärkeitä ja järjestävät lapsille juhlat, joissa on ruokaa, vaatteita ja nalleja. Tarina kertoo yhteisöllisyyden merkityksestä ja sukupolvien välisten rajojen rikkomisesta.

1. Tässä ovat Emilia ja Oskari
2. ”Ensiksi he ripustivat ulko-ovelle lapun...”





Emilia ja Oskarin nukke (Weilin+Göös 1980)

Oskari ei saa lapsena nukkea. Niin hän pitää aikuisena tapaamaansa Nooraa nukkenaan, kunnes Noora kyllästyy asumaan nukketalossa vailla omaa tahtoa. Kirjan keskeisiä teemoja ovat erilaiset roolit ja naisen asema.

3. ”Kultu osasi kävellä... istua... kylpeä...”

Emilia ja onni (Weilin+Göös 1980)

Kun Emilia ja hänen koiransa lähtevät mainoksen perässä etsimään onnea, he huomaavat sen löytyvän paljon lähempää kuin he luulivat. Tarina sijoittuu maalaisympäristöön.

4. Nimiösivun kuvitus

5. ”Nyt haluan lähteä takaisin tekemään kaikkea sitä, mitä emme ehtineet...”

6. ”...lapset olivat menneet kotiin heinäpellolta... joku toinen oli syönyt Ollin marjat ... sämpylät, mehu ja makkara olivat loppuneet...”

7. Kiveltä he näkivät ystäviensä talot ja talojen välissä kiemurtelevan tien...

Emilia ja kuningas Oskari (Weilin+Göös 1980)

Kuningas Oskari on yksinvalttias, joka tietää aina mikä on kaikille parhaaksi. Mutta kun kuningas sairastuu, ihmiset eivät tiedäkään miten toimia. Emilian ja Oskarin kertoma tarina kertoo oivaltavasti vallasta.

8. "Tornistaan kuningas Oskari näki kaiken, mitä maassa tapahtui."



Tehtäviä

1. Katso kuvaa 3. Mistä tiedät, että Kultu on nukke?
2. Katso kuvia 4 ja 5. Millaisista paikoista Emilia ja koira etsivät onnea?
3. Katso kuvan 7 taloja. Niissä asuu Emilian ystäviä. Kuka missäkin talossa asuu? Keksi ja kerro tai piirrä.
4. Katso kuvaa 8. Miltä kuningas Oskarista tuntuu? Mitä hän sanoo? Keksi ja kerro.
5. Kuvittele, millaiset juhlat kolme pikkuista tättä järjestävät juhlat. Mitä juhlissa tarjotaan? Millaista ohjelmaa siellä on? Keksi ja piirrä.
6. Mitä värejä kuvissa on käytetty eniten? Millainen tunnelma eri kuvissa on?
7. Katso kuvien henkilöitä. Minkä muotoinen pää heillä on, millainen vartalo? Piirrä lapsi samaan tyyliin. Keksi lapselle nimi.
8. Millainen tarina sinulle tulisi mieleen, jos istuisit aikuisen sylissä nojatuolissa? Kerro tai piirrä.

Lastenkirjainstituutti

www.lastenkirjainstituutti.fi

info@lastenkirjainstituutti.fi

p. 050 4632780